

Сто книжок пустили. Тільки сто.
Решту здержали темні кордони.
А тих сто струйками поплило
На сухі поля, в глухе село,
Над могилами гули, як дзвони.

Та струйки текли з сердечних ран,
В дзвонах серце було проречисте.
Нині з рік вчинився океан,
Дзвонів звук летить, як гураган...
Сто книжок... Яка в них сила, Христе!

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «Для ідеї»](#)

Тільки сто. Автор має на увазі сто примірників альманаху, які були вислані до Відня і звідси розповсюджені. Насправді, як стверджують дослідники М. Тершаковець, К. Студинський, М. Шалата, відразу після видання було розповсюджено коло двохсот примірників «Русалки».